

1 GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 378, octubre del 2019

estiu res

API

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90

www.fiquespuig.net · info@fiquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Tallers Masnou

G.Oliveras Taller Multimarca

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Ens hem traslladat a Jaume I, cantonada carretera de Teià

Masnouballet

balla,
balla
balla

Dansa clàssica a tots els nivells:

- Puntes i repertori
- Preparació d'exàmens
- Royal Academy of Dance
- Preparació de concursos i audicions
 - Tallers coreogràfics
 - Condicionament físic
 - Ballet per a adults
- Dansa contemporània

Inscripcions obertes
al carrer Jaume I, 5-7
El Masnou

Fotografia: Gerard Poch

GENT DEL MASNOU

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:
Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol - Lluís Valls

Portada: 1d'octubre3

Disseny i muntatge: Taller de publicitat

Publicitat: 93 555 16 59

Imprimeix: Agraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL?

Et proposem de venir a cantar a la *Coral Xabec*; hi seràs ben rebut. Hi tindràs lloc com a tenor, baix, soprano o contralt. Vine a provar la veu qualsevol dimarts de 9 a 2/4 de deu del vespre.
Qui canta, els seus mals espanta!

ET CONVIDEM A FER-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Tu hi sortiràs guanyant i la nostra vila també

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

Editorial PREGUNTES SENSE RESPOSTA...DE MOMENT

Just avui, quan ens encarem a l'ordinador per redactar aquest editorial –divendres 20 de setembre– s'acompleixen dos anys d'aquell 20-S de 2017 que va mobilitzar la ciutadania catalana (es parlà d'unes 40.000 persones) davant del Departament d'Economia de la Generalitat, en resposta a l'escorcoll d'aquella seu per part de la Guàrdia Civil. Malgrat el caràcter pacífic de la concentració, els caps visibles d'Òmnium i l'ANC, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, foren acusats de sedició i, d'ençà del 16 d'octubre d'aquell any, resten empresonats *preventivament* i encara pendents de la sentència del judici per part del TS. Davant l'evidència dels fets a bastament coneguts, entenem que la sentència justa hauria de ser absolutòria i reparadora per als encausats; però, malauradament, tots els indicis apunten cap a una altra direcció. La resposta està al caure i tant de bo que ens equivoquem.

D'altra banda, en el supòsit no desitjable d'una sentència condemnatòria, la pregunta següent és: quina ha de ser la resposta del carrer i de les institucions polítiques i socials? S'estan esbossant propostes de tots colors, però res no queda clar davant la manca d'unitat d'acció i estratègia entre les diferents forces polítiques sobiranistes i les entitats civils. S'acosta la temuda sentència i sembla que el més calent és a l'aigüera. Tindrem resposta convincent a temps?

Al bell mig d'aquest malson, i si no hi ha un tomb d'última hora, el 10 de novembre proper serem convocats de bell nou (per quarta vegada en quatre anys!) a eleccions generals espanyoles, amb tot el que suposa d'interinitat i desori en la governabilitat de l'estat. També en aquest cas, als catalans se'ns obre un ventall d'interrogants i dubtes pel que fa al paper que hi hem de jugar: Quedar-nos a casa i que s'ho facin?... Cal ser-hi, malgrat el despit en què són tractats els diputats independentistes al Congrés?... Quin partit afavorir o vetar, a la dreta o esquerra espanyola, atès que pel que fa a Catalunya no hi ha diferència i tots tenen l'aplicació del 155 al pap?... Seria bo i efectiu concórrer a les eleccions amb una candidatura independentista unitària?...

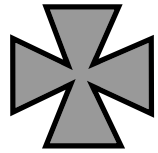
A la vista de com està el pati i sospesant tots els interrogants del món, tal vegada aquesta darrera opció seria la més desitjable i la que la veu del carrer no para de demanar amb insistència; però, en tot cas, els polítics de casa nostra tenen la paraula. En faran cas aquesta vegada?

Les respostes, ben aviat.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
HORA DE FER BALANÇ J. Camps	6
REPETIR Joan Maresma Duran	7
VIVÈNCIES Pep Parés	9
CRÒNIQUES 11S XABEC Esteve Pujol	10
SOM Oriol Lugo	11
LA PUNTA DE LA LLENGUA (111) Esteve Pujol	11
LA HISTÒRIA ENS MIRA I ENS PARLA (2a part) Joan Muray	12
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	14
365 CONSELLS PER A CRÉIXER Oriol Lugo	14
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart	15
HISTÒRIA IMPRESCINDIBLE Jaume Clotet i Lluís Valls	16
LLEDONERS 9 DE SETEMBRE 19 Glòria Moretones	17
VIKINGS ORIGEN DEL CATALÀ? Josep Condeminas	18
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany	19
ANAR DE MARCA Manel Pérez	20
GENT DEL MASNOU INFORMA	21
CRÒNIQUES D'ULTRAMAR Joan Muray	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA	22
DITES I PERSONATGES POPULARS (55) Albert Vidal	23

FARMACÉUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Octubre 2019 --

1	dimarts	Viamar
2	dimecres	Dominguez
3	dijous	Aymar
4	divendres	Ocata
5	dissabte	Riera
6	diumenge	Riera
7	dilluns	Viamar
8	dimarts	Dominguez
9	dimecres	Aymar
10	dijous	Ocata
11	divendres	Fàbregas
12	dissabte	Fàbregas
13	diumenge	Fàbregas
14	dilluns	Dominguez
15	dimarts	Aymar
16	dimecres	Ocata
17	dijous	Riera
18	divendres	Fàbregas
19	dissabte	Viamar
20	diumenge	Viamar
21	dilluns	Aymar
22	dimarts	Ocata
23	dimecres	Riera
24	dijous	Fàbregas
25	divendres	Viamar
26	dissabte	Dominguez
27	diumenge	Dominguez
28	dilluns	Ocata

29	dimarts	Fàbregas
30	dimecres	Dominguez
31	dijous	Riera

-- Novembre 2019 --

1	divendres	Riera	Tots Sants
2	dissabte	Aymar	
3	diumenge	Aymar	
4	dilluns	Riera	
5	dimarts	Fàbregas	
6	dimecres	Viamar	
7	dijous	Dominguez	
8	divendres	Aymar	
9	dissabte	Ocata	
10	diumenge	Ocata	
11	dilluns	Fàbregas	
12	dimarts	Viamar	
13	dimecres	Dominguez	
14	dijous	Aymar	
15	divendres	Ocata	
16	dissabte	Riera	
17	diumenge	Riera	
18	dilluns	Viamar	

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viamar Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

no creciantàstic bústia oberta no he rta

Totes les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran, només, amb el nom i cognoms de l'autor. En cap cas no es publicaran cartes amb pseudònim o inicials. L'extensió no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

MONUMENT AL MESTRE

Els qui em trobeu a la Bústia Oberta en els darrers butlletins de *Gent del Masnou* deveu pensar: *I quina dèria té aquest home en això del Monument al Mestre!* Doncs sí; perquè em sembla un acte públic d'agraïment als homes i dones que han dedicat esforç i vida a l'educació d'infants i adolescents, i no tan sols a la nostra vila, és clar, sinó arreu.

A poc a poc arriben adhesions al projecte, però animo novament institucions i particulars, ja siguin masnovins o no, perquè donin suport explícit a aquesta idea; hem comen-

çat un nou curs escolar i pot ser un bon moment perquè n'anem fent un bon feix per tal que el nostre Consistori Municipal decideixi portar a terme aquest homenatge permanent als educadors professionals.

Insto de manera molt especial a escoles i instituts de la vila (uns quants ja ho han fet, gràcies!) a sumar-s'hi; tant poden fer-ho els Consells Directius, com els Consells Escolars, com les Associacions de Pares i Mares d'Alumnes.

Els particulars, tant docents com no, també podeu adherir-vos-hi, i us ho demano de tot cor, enviant un correu a

gentdelmasnou@gmail.com amb el vostre nom i cognoms. Si a l'Assumpte hi feu constar **Monument al Mestre**, encara serà més fàcil d'agrupar degudament la vostra voluntat explícita. Ja veieu que en certes coses soc força tossut; espero que ens en sortirem.

Esteve Pujol i Pons

ESGLÉSIA DE SANT PERE

A la passada Festa Major vaig tenir l'oportunitat de visitar l'església de Sant Pere, en una activitat organitzada per la Parròquia i el Museu.

La visita va ser molt amena i instructiva.

La majoria vàrem pujar també al campanar, on, a mes de gaudir de magnífiques vistes de la Vila, vaig veure amb sorpresa les restes d'una pintada antiga de l'època de la nostra Guerra Civil –que caldria conservar i documentar– amb la inscripció de: **UGT – CNT**

que corresponen a dos sindicats obrers i molt combatius “**Unió General de Treballadors**” i “**Confederació Nacional de Treballadors**”, ambdós il·legalitzats en temps de la dictadura i que van recuperar la seva activitat sindical amb l'arribada de la democràcia. Com la majoria sap, l'església va quedar pràcticament destruïda i crec que seria interessant que els nostres historiadors locals ens fessin un resum de la seva història; molts ho agrairíem.

Albert Bellido Quesada

TOLERÀNCIA ZERO

Gràcies al **Casino** i a **Vins i Divins** i amb l'ajuda imprescindible de *Jonathan Aleman Morales de 4rt d'ESO* i d'*Elena Trandafir* s'ha fet realitat una petita idea que va néixer entre tovallons de paper d'un cafè del poble. Aquesta idea ha quedat plasmada a la paret d'un racó del Masnou (Roger de Flor amb Prat de la Riba) amb imatges de dones no reconegudes de diferents èpoques i classes socials, amb l'objectiu essencial de reflectir la llibertat i igualtat des del segle XIX fins als nostres dies.

Queda obert a la ciutadania a través dels webs tant del Casino com de Vins i Divins en l'apartat: **I tu, què hi diries?**

Participa-hi i digues alguna cosa. A tots ens interessa!

Lidia Ramonet

TOLERÀNCIA ZERO!

Tu pots. Tan sols volia recordar-ho. Quan sentis que ja no pots donar un sol pas més, mira enrere i contempla tot el que has aconseguit, això et donarà prou impuls per donar el següent pas.

No et rendeixis mai, de vegades, l'última clau és la que obre la porta

900 900 120 / 016

La Perruqueria mixta Marisa Vila tanca les portes per jubilació.

Com tot, a la vida hi ha un moment per cada cosa i, ara, després de molts anys de treball, hem decidit tancar. Tot aquest temps de dedicació ens ha permès fer moltes amistats tant a la part alta del poble, com, en els últims anys, al centre del Masnou. Hi ha molts moments per a recordar que no oblidarem mai i que indubtablement formaran part de la nostra vida. Serveixin aquestes ratlles de comiat per agrair, tant a la clientela com a col·laboradors, la fidelitat i compromís que heu tingut amb nosaltres i dir-vos sincerament moltes gràcies.

Una abraçada a totes i tots i fins a sempre.

Marisa Vila

Marisa Vila
Perruqueria Mixta

HORA DE FER BALANÇ

Joan Camps i Ortiz

Hi ha malalts de càncer irreversible a qui, per una raó o una altra, els familiars i amics que els estimem ens decantariem per no dir la veritat. En plenitud de salut i vida plena gairebé ningú no està preparat per assimilar el cop que representa saber un dia per l'altre que la vida s'extingirà sense cap remei en una data previsiblement propera. És veritat que ara, quan es dona tanta importància al suport psicològic, els oncòlegs tendeixen a dir la intrínseca veritat al malalt i fins i tot exagerant-la, probablement perquè enganyar és innoble i, potser per a una gran majoria de malalts, a major infortuni majors poden ser les forces de feblesa per afrontar el calvari d'una mort anunciada amb la valentia dels condemnats injustament a morir.

El càncer de la política espanyola infiltrada amb el règim del 78 fou una manera piadosa de dir que la dictadura en tercer estadi, sent antidemocràtica fins a la medul·la, no era cancerosa del tot. Així ens van enganyar qualificant-la d'adenitis indefinida, que tractant-la amb químic constitucional es curaria, quan en realitat el text constitucional preservava latent el tumor irreversible que sense presses però sense pausa acabaria recuperant l'agressivitat del feixisme radical de l'originari nacionalcatolicisme al qual ja estem abocats. Es pot enganyar un malalt molt de temps, però tard o d'hora, per molts placebos psicològics o químics que rebi, descobrirà que és millor desaparèixer que aguantar tan corrosiva malaltia.

La temuda metastasi del càncer espanyol ja ningú no la pot aturar; l'última consulta d'experts, els anomenats partits democràtics de la transició que haurien de tractar-la, es neguen ha reconèixer l'extrema gravetat oferint uns l'homeopatia del 155, altres mostrant-se naturòpates autàrquics o quiopràctics borbònics, tots contra tots per tenir l'exclusiva d'aplicar cataplasmes putrefactes damunt la nafra incurable del règim del 78. L'infant terrible

Rufian, com un Duran i Lleida en els seus millors temps, justificava l'absència perdent el cul i cridant histèricament *una irresponsabilidad histórica que solo pagará la izquierda*, total per mantenir Pedro Sánchez de president. Feijóo ponderava: *Si no tuviésemos políticos adolescentes podría haber un Gobierno de coalición*, mentre els adolescents Rivera i Casado dubtaven si els convé més una rebotcada en el llit rodó d'Abascal o de Sánchez. La metastasi va començar amb la corrupció: el gangli originari de la desintegració putrefacta del PP, PSOE-PCS i CiU, que, com cèl·lules malignes, competien a veure qui podia robar més, demostrant entre tots que ser honest en política comportava perdre el Poder. Era el temps que Roca Junyent es feia el suec recomanant un millor finançament públic dels partits polítics, com si fos la necessitat i no l'ocasió la que provoca el lladre. Un fet demostrable per la fórmula $E=mc^2$ on "E" equivaldria al Poder suprem fàctic –vull dir: la concomitància dels poders originaris de la dictadura amb els poders de l'estat monàrquic festejant amb l'IBEX i el vistiplau de l'Església nostàlgica de la dictadura–, "m" seria la massa dels béns públics a rampinyar, i "c" elevada a "n" –enèsima potència– la velocitat a buidar l'erari públic, que, pagat entre tots, de no haver sigut espoliat, s'hauria pogut destinar als serveis públics mínims, com són la sanitat sense cues, l'ensenyament sense barracons i l'habitatge

social sense desnonaments violents. Així hem estat quaranta anys pagant faraòniques campanyes electorals del PP, PSOE, PSC i CiU, que els han permès guanyar eleccions repartint-se el pastís del que afanaven. D'aquest espoli va sobrevenir la bombolla del totxo i d'aquí l'atur que el badoc de Zapatero va ignorar fins agreujar-se tot en destapar-se l'estafa bancària que el Banc d'Espanya, fent-se el longuís, va tolerar sense intervenir-la a temps.

Fa tretze anys que estem vivint llargs períodes d'incertesa; al 2010 el Constitucional tombava l'Estatut que havíem votat al 2006 i ens vam mobilitzar tenint Montilla de President, al 2014 votàvem el 9-N tenint de President Mas, al 2017 votàvem el referèndum de l'1-O, del qual vam patir les cargues policials, els empresonaments polítics preventius i l'exili dels qui van optar per viatjar fora de l'estat espanyol preferint sotmetre's a la justícia europea. Per enèsima vegada, a la Diada de l'11 de Setembre ens hem manifestat massivament gairebé suplicant la unitat dels partits independentistes, però tot seguit Pedro Sánchez els ha arrossegats a l'aventura d'unes noves eleccions amb la possibilitat que aquesta vegada tornem a votar sabent la sentència del Tribunal Suprem.

O sigui, una vegada més esperar, votar i veure-les venir! De moment el balanç no quadra.

Repetir

Joan Maresma Duran

Va sortir a les notícies un titular del diari anglès *The Guardian* que deia que la crisi climàtica és la tercera guerra mundial i que es necessitaven respostes i actituds atrevides. La notícia parlava del cost que causa i causarà a l'economia l'anomenat *efecte hivernacle*. I deia que era millor actuar ara que no pas haver de pagar una fortuna que serà més gran que el PIB mundial d'aquí a relativament poc.

Una altra notícia parlava de la noia sueca de només 16 anys –quan jo en tenia 16 no em preocupava res– que es diu *Greta Thunberg* i que va anar del seu país a Nova York en un veler per participar en una cimera sobre aquest “canvi climàtic”, que alguns denominen ja “crisi climàtica”... Potser la semàntica canvia segons l'estat del problema... Aquesta noia va afirmar que en el futur només seran permesos vols en casos d'emergència... I aquest futur no serà gaire llunyà. Em sembla assenyat el que diu, tot i que no li he llegit gaires coses.

En una notícia semblant es comentava que al segle XIX alguns científics parlaven que aquest abocament desenfrenat de diòxid de carboni a l'atmosfera podia escalfar el planeta i suposaven que l'efecte podria ser considerable en pocs segles...

I jo reflexionava una miqueta sobre aquests fets mentre era a l'avió per anar a *Cuiabá*, la capital de l'estat brasiler de *Mato Grosso*. I eren dos vols: *Rio de Janeiro–São Paulo* i *São*

Paulo–Cuiabá. Anada i tornada. Quatre vols que vessen a l'atmosfera un munt de quilos de CO₂ per –crec recordar que era així– passatger...

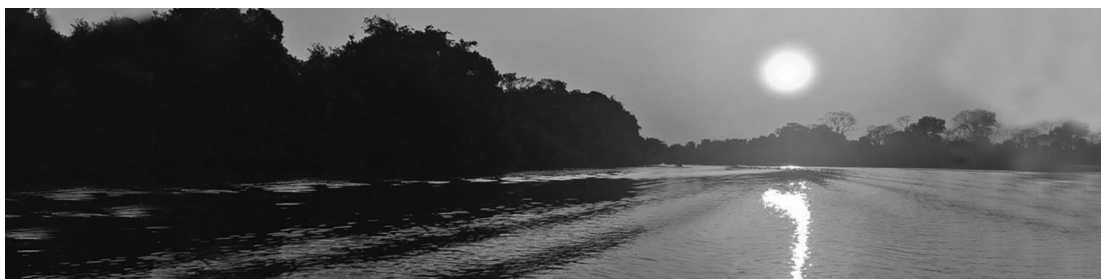
Després, a *Cuiabá*, vam llogar un cotxe i vam fer no pas pocs quilòmetres –més CO₂– per arribar a una carretera anomenada *Transpantaneira*. Ja n'he parlat alguna altra vegada en aquest butlletí. És la tercera vegada que hi anem. Viatge de cap de setmana. Volar dividres al vespre i tornada a la matinada de dilluns.

És aquest lloc un espectacle. Un indret més conegut a Europa que no pas a Brasil. A la *pousada* del senyor *Luiz* –repetim la *pousada* també; el propietari és un bon home i un gran observador de la natura– érem els únics brasilers –jo ja soc gairebé d'aquí; hi porto 15 anys; tinc múltiples identitats–... Holandesos, francesos, italians, alemanys... La majoria amb unes càmeres fotogràfiques i uns objectius professionals –o quasi– que devien costar un ronyó... Retratar un lloc ple de vida. Vam tenir la sort de veure molts animals que són aliens als humans: caimans, capibares –un rosegador gegant–, ocells de tota mida i de tots colors, rèptils, porcs salvatges, cérvols, un os formiguer que visita la *pousada* algunes nits, mos-

quits colossals...

Un quilòmetre abans d'arribar a la *pousada* hi ha un petit llac... Fa dos anys era pleníssim de caimans. L'any passat n'hi havia menys... I aquest any menys que l'anterior. Diuen que una espècie de planta autòctona anomenada *aguapé* –en català es diu *jacint d'aigua*– ho colonitza tot. Els rius en van plens –en alguns casos dificulta la navegació– i els petits llacs també... I, en ocupar-ne gran part de la superfície, no deixa que l'aigua s'oxigeni. El senyor *Luiz* ens va explicar que aquest procés s'anomena *eutrofització*, que és una acumulació de nitrats que comporta un creixement excessiu de la vegetació. Aquesta contaminació orgànica és causada per les aigües residuals i pels fertilitzants... O sigui, l'acció de l'home. I és la humanitat la que ha d'ajudar el planeta... No sé ben bé com, tot i que suposo que els petits canvis hi fan molt i intento fer-hi alguna cosa... Però he de reconèixer que a mi m'agrada volar i viatjar.

Potser un intenta aferrar-se a un espai petit i manejable. Atordej saber que el món és tan immens. O que un és tan minúscul. I que aquest conjunt de persones minúscules és com un virus que destrueix el planeta...

Carrer Sant Felip

el cullerot

- Tot per a la cuina -

Tot l'any tallers de cuina

Arrossos: 8 d'octubre

Cuina oriental: 5 de novembre

Preu taller 15€

Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
www.elcullerot.cat

Acadèmia

Perelló

**REFORÇ · ACCÉS
ESO · BATXILLERAT
UNIVERSITAT**

Sant Felip, 115
646 79 28 68 El Masnou
info@academiaperello.com

Fruites i vins de tardor; tota una festa!

el celler del mar

**GARNATXA, MOSCATELL,
MISTELA, Vi NOVELL**

Vins, caves i licors. Gran selecció
de vins. Vins al detall

Àngel Guimerà, 12 el Masnou
93 540 29 53

CAN
RAC **www.canrac.com**

De tot per fer els
vostres panellets i
receptes de tardor.

Mestres Villà, 101, 93 555 16 64 el Masnou
www.canrac.com

Color, aroma i sabor és el fruit d'una bona selecció

La FruiTa

93 540 34 74 • 618 76 35 29

Mestres Villà 115, el Masnou

**Fruites i Verdures
Primera qualitat**
Comandes per telèfon

Vivències

Pep Parés

UN PAÍS ANOMENAT NEPAL

La fesomia oriental dels meus nets despertà la curiositat de la dona que ens atenia en un hotel de la Costa Brava aquest estiu. De seguida es creà un lligam de complicitat i interès sobre l'origen asiàtic de la família.

L'avioneta volava fent ziga-zagues des de Katmandú fins a Lukla. Per la fines-treta el meu fill i jo podíem observar la magnificència de l'Himàlaia, una carena relativament jove, que marca les grans altituds del planeta. Érem una mosca metàl·lica cercant un petit aeròdrom en el camí de l'Everest.

L'Elena ens atengué des de l'altre cantó del mostrador de l'hotel. Aviat sabérem que havia adoptat una nena nepalesa quan tenia tres anys. Ara en té tretze.

L'aeronau aterrà sobre una pista asfaltada que feia pujada amunt i acabava en un replà a la dreta: Lukla, aquí comença la terra del poble Xerpa, de creences budistes. I també la portalada simbòlica que indica l'inici del camí de l'Everest.

Després de molta paperassa, va poder visitar un orfenat a prop de Katmandú. Hi havia una nena molt vulnerable. Per primer cop, l'Elena posava cara i ulls als seus anhels. La Sam podria arribar a ser la seva filla!

Anàvem amb un guia contractat des de Barcelona, però ell trià, a Lukla mateix, el portador que es feria càrrec de les nostres bosses, amb una cinta al front —estil nepalès—, que aguantava tot el pes de l'equipatge.

Quan va escollir el Nepal per adoptar una criatura i hi arribà per primer cop, tenia la inquietud de la tria, la voluntat de prendre la decisió més correcta. La petita Sam reunia moltes condicions: sense cap lligam familiar i molt pocs d'afectius.

De seguida em vaig fixar en les cares de les persones que ens trobàvem al llarg del camí cap al camp base de l'Everest, sobretot els nens. Ulls ametllats, llavis prominents, galtes cremades pel fred. Érem el seu espectacle: gent d'arreu del món, amb botes altes, colors

vistosos i unes jaquetes tècniques que valien més que el sou de mig any dels seus pares.

L'Elena aixecà aquella criatura de terra i l'abraçà. Primer contacte amb algú que *podria ser la seva filla*. Quan la deixà el cor li digué que aquella abraçada no s'acabaria mai més, com les dues mirades creuades amb intenció i sentiment. Un lligam de desitjos complementaris. Ara la podia treure de l'orfenat, però no tenia permís per sortir de l'hotel on s'allotjava amb la criatura.

Després d'uns dies de caminar, sempre amunt, et sents immers en la natura, una orografia grandiosa que et commou. Només em va faltar compartir l'auricular amb el meu fill perquè una música especial arrodonís el nostre benestar. Cada muntanya és una escultura, cada carena un món de formes.

Estava convençuda que la Sam la mirava d'una forma especial. Ja no podia fallar-li. Després ve l'adéu compungit, dies, mesos sense veure-la, mentre se segueixen els protocols oficials d'adopció. I un desig creixent de poder dir-li —més amb el cor que amb la veu—: Ara sí que et puc estimar i protegir, tot alhora!

Tanta més altitud prenem, més desapareixen els pobles i la seva gent. Al final queden les Tea Houses, pensades per al negoci d'atendre excursionistes. S'imposen les valls de glaceres i les pedres. A aquestes alçades dels 5000 metres, la petita estufa dels refugis només funciona amb excrements secs dels animals de càrrega. Arribem al camp base de l'Everest, que era el nostre objectiu. El meu fill i jo sabem que és a partir d'aquí quan comença l'autèntica

aventura alpina. Veure el cel rogent envoltant l'Everest a les 6 de la matina-da és una coreografia màgica, tota rendida als peus del cim més alt del món! La Sam continua esperant la seva "mare" amb la inconsciència pròpia d'una nena de 3 anys. L'Elena ho viu amb més neguit; sap que ho té tot a mà, però també que tot es pot espantillar en qualsevol moment; sempre amb la por al cos de no poder veure mai més "sa filla". Els acords del govern del Nepal amb la guerrilla maoista han trasbalsat el posicionament oficial en moltes matèries, potser també en l'adopció d'infants per estrangers.

Després de més de 15 dies de caminada arribem altre cop a Katmandú. Hem dit adéu als xerpes budistes i entrem al món hindú. Pel carrer ens trobem l'Òscar Cadiach molt preocupat perquè el mal temps no deixa arribar les avionetes a Lukla —un dels aeròdroms més perillosos del món— i està perdent els dies de marge que el seu grup tenia.

L'Elena ja té tots els papers a punt i pot endur-se la seva filla fora de l'orfenat sense cap limitació. Surten a passejar. Només els falta agafar el vol que les porti a casa.

Nosaltres sortim a passejar per la ciutat. Només ens falta agafar el vol que ens porti a casa.

Érem al 2010. Podria ben ser que els nostres destins es creuessin en algun carrer de Katmandú, l'Elena, la Sam, el Pere i jo. Ara, nou anys més tard, n'estic segur que les vaig veure: una dona occidental irradiant felicitat, i una criatura d'ulls intensos que aprenia a ser estimada!

Cròniques

LA CORAL XABEC ÉS FIDEL A L'11 DE SETEMBRE

Esteve Pujol i Pons

Els homes del temps ens havien dit que al matí encara plouria, però a la tarda faria bon sol. L'ofrena floral de l'11 de Setembre d'enguany perillava, si no institucionalment, sí popularment. Les ventades nocturnes i l'embat d'aigua persistent amenaçaven massa per resistir-hi estoicament i entomar el xàfec. Al final tot va millorar. La plaça plena, com cada any.

En hissar la bandera catalana, la Coral Xabec canta *El Cant de la Senyera* (Maragall/Millet/Llagostera); primera emoció de la Diada vilatana.

La colla de bastoners del Masnou, *Ple de Cops*, omplen l'espai de giragonses i de repics de bastó ben coordinats per a goig de tothom.

La Carme Giralt, Medalla d'Or de la Generalitat, ens va adreçar paraules dignes i ajustades al moment que estem vivint; la seva trajectòria és el millor títol de crèdit al que diu i al que pensa. Gràcies, Carme. Segona emoció de la Diada vilatana. Quaranta-vuit entitats van omplint de flors el peu del monò-

lit commemoratiu; agrupacions de tota mena i colors, flors de tota mena i colors; goig dels sentits i dels cors. Tercera emoció de la Diada vilatana.

L'Alcalde de la Vila parla en nom del Consistori i de la Vila, ja que ens representa a tots, i ens dibuixa els perfils de la Festa Nacional d'aquest històric 2019.

La Coral Xabec i tota la gentada canta *Els Segadors* (harm.Viader); em sembla que no hi havia cap boca closa. Darrera emoció de la Diada vilatana.

Els Trabucaires ens esglaïen com si ens convidessin a anar aviat cap a la Manifestació de la tarda.

Queden flors, esperances i desigs de Diades més serenes; no parlo pas del cel, parlo de la terra, de la nostra.

Recopilació d'emissores de FM que es poden escoltar al Masnou amb qualsevol receptor de ràdio.

87.7 — RAC1 — BCN
 88.0 — LA MÁS INTERECONOMÍA — BCN
 88.3 — R.N.E. — R1 — BCN
 88.7 — MELODÍA FM — BCN
 89.1 — RÀDIO MARCA — BCN
 89.5 — DIGITAL HITS — BCN
 89.8 — ROCK FM — BCN
 90.2 — RÀDIO TELETAXI — BCN
 90.5 — M80 — BCN
 91.0 — BTB — BCN
 91.4 — RÀDIO CONTRABANDA — BCN
 91.4 — RÀDIO NIKOSIA — BCN
 91.7 — CATALUNYA RÀDIO — BCN
 92.0 — CATALUNYA INFORMACIÓ — BCN
 92.5 — ICAT FM INDEPENDENTS — BCN
 93.0 — R.N.E. R2 RADIO CLASICA — BCN
 93.3 — ONA PAU — CATALUNYA

93.5 — ONDA CERO — CATALUNYA
 93.9 — SER BARCELONA 40 CLÀSSICS
 94.4 — RÀDIO CIUTAT DE BADALONA
 95.2 — RÀDIO PREMIÀ DE MAR
 95.5 — KISS FM — BCN
 96.0 — RADIOLÉ — BCN
 96.4 — CAT MÚSICA
 96.6 — HILO MUSICAL LATINO
 96.9 — CADENA SER — BCN
 97.7 — RÀDIO TELETAXI — BCN
 98.7 — R.N.E. — R3
 99.0 — R.N.E. — R5
 99.7 — ONA MAR — BADALONA
 100.0 — CADENA 100 — BCN
 100.4 — RÀDIO EL MASNOU ??
 100.8 — R.N.E. R4 — BCN
 101.2 — RÀDIO POMAR — BADALONA

101.5 — CATALUNYA MÚSICA
 102.0 — COPE — BCN
 102.3 — DJ RÀDIO — BCN
 102.8 — CATALUNYA RÀDIO
 103.2 — CATALUNYA INFORMACIÓ
 103.5 — SER CATALUNYA
 104.2 — MÁXIMA FM — BCN
 104.7 — EXITO RÀDIO
 105.0 — RAC 105 — BCN
 105.4 — ICAT INDEPENDENTS
 105.7 — FLAIX FM — BCN
 106.1 — FLAIX BAC — BCN
 106.4 — RÀDIO SALSERA — BCN
 106.6 — RÀDIO ESTEL — BCN
 106.9 — RÀDIO KANAL RKB — BCN
 107.3 — METRO FM — BCN
 107.7 — RÀDIO GRÀCIA

FES-TE'N SOCI
 ASSEMBLEA.CAT assemblea.cat

som fermesa dignitat Coratge

No et preguntis què pot fer Catalunya per tu sinó què pots fer tu per Catalunya.

El país i necessita; dona un cop de mà col·laborant i treballant per l'Assemblea o fes-te'n soci. (15€ trimestral. 9€ estudiants, jubilats o aturats)

Volem una República independent Catalana i sabem com fer-ho.

ens hi ajudes?

<http://anc.si/EmFalgSoci>
 #CapALaIndependència

move UP

Especialistes en l'avaluació i el diagnòstic dels Trastorns Específics de l'Aprenentatge i en l'avaluació del perfil cognitiu per a l'orientació professional

MILLORA EL TEU RENDIMENT ACADÈMIC · APRÈN A GESTIONAR LES TEVES EMOCIONS MOVE UP! MOU-TE I GAUDEIX DE L'APRENENTATGE

Av. Joan XXIII, 110 baixos (sobre la pl. Ramon i Cajal)
 93 027 19 19 • 686 49 74 21 • mpalau@moveup.cat • www.moveup.cat
 El Masnou

Som

Com ho podem fer per gestionar millor els nostres conflictes i ser tots una mica més feliços

Dr. Oriol Lugo

Psicòleg & Coach Executiu i Personal.

Expert en Teràpies Neurocientífiques

www.owlpsicologia.com

EXCUSES EN POSITIU

Durant l'any ens fem molts propòsits en diversos àmbits de les nostres vides. Ens marquem objectius en l'esfera de la salut, com per exemple: practicar més esport, o fer dieta, o fer exercicis de respiració; en l'àmbit del treball, com per exemple: arribar més aviat a la feina i sortir-ne abans, treballar de forma més eficient o millorar l'anglès; i en l'àrea personal, com per exemple: quedar més amb els amics o amigues, provar nous hobbies o sortir amb noves amistats...

Hi ha algun d'aquests hàbits o propostes que hagis provat d'acomplir durant l'any? És curiós perquè moltes vegades quan tenim la idea de millorar les nostres vides, estem molt motivats o motivades, però posteriorment aquesta motivació s'apaga.

I com és que en perdem les ganes?

Doncs una possible resposta és per les excuses. Les excuses en negatiu són aquelles frases que ens diem per justificar no fer l'acció o el comportament que ens hem proposat.

Seguint amb els exemples anteriors, algunes possibles excuses podrien ser: A l'hora de practicar esport, ens podem dir frases com: "avui estic cansat"; "fa

fred"; "ja hi aniré demà".

Quan volem fer dieta: "per un dia no passa res"; "només picaré una mica", "ja faré dieta més endavant".

En el moment de començar a meditar: "vols dir que això servirà"; o "no tinc temps per quedar-me assegut o asseguda amb els ulls tancats".

Quan volem arribar més aviat a la feina: "total, acabaré sortint a les tantes"; "demà ho faré".

Aprendre anglès: "és molt difícil"; "ja millor l'any vinent".

A l'hora de quedar més amb els amics o amigues: "quina mandra"; "millor m'espero que sigui algú altre qui faci la proposta".

Quan tenim interès a provar nous hobbies: "és massa car"; "vols dir que m'agradarà"; o "no tinc temps per fer aquesta activitat".

Has fet ús d'alguna d'aquestes excuses? Doncs a continuació t'ofereixo la solució: les excuses en positiu. Ja posats a justificar-nos, podem provar d'explicar "perquè sí que ho farem". Seria una justificació que reforça la conducta que sí

que acabarem fent.

Si usem les excuses en positiu en les casos anteriors, les respostes podrien ser les següents:

"Precisament perquè avui estic cansat/ fa fred/ o no em ve de gust, sortiré a practicar esport per mantenir-me en forma i no caure en la deixadesa".

"Justament perquè per un dia no passa res, prefereixo mantenir-me ferm o ferma per així no caure en la temptació".

"Millor, provo la meditació i així em dedico uns minuts per a mi".

"Com que se'm fa difícil estudiar anglès, per això hi posaré més esforç".

"Com que fa temps que ningú proposa de quedar, millor que faci jo el primer pas".

"Puc provar aquesta nova afició i així descobreixo si m'agrada o no".

Si t'hi fixes, en el fons, el que ens diem és el que acaba configurant la nostra realitat. Tant si et justifiques en negatiu o en positiu estaràs en el cert. És per això que, posats a fer, si hem d'utilitzar excuses, millor que siguin en positiu. Millor que siguin frases que ens ajudin a complir amb els nostres propòsits.

La punta de la llengua (111)

Esteve Pujol i Pons

Tornem als nous vicis de la nostra llengua que van envaint-la i empobrint-la.

El nostre jovent ja no fa servir l'**endemà**; només saben dir **el dia següent**.

El nostre jovent ja no fa servir **llevar-se**; només saben dir **aixecar-se**.

El nostre jovent ja no sap distingir entre **adormir-se** o **adormir** (=entrar en el son, fer dormir) i **dormir** (=estar dormint); només saben dir dormir. Cal dir, per exemple, m'adormo a les onze i dormo vuit hores; quan estàs nerviós no pots adormir-te, per això dorms poc a la nit; el Joan feia adormir la neta als braços i llavors ella dormia com un angelet...

El nostre jovent ja no té en compte que per situar-nos en els diversos moments del dia cal dir **A la matinada**, **Al matí**, **Al migdia**, **A la tarda**, **Al vespre**, **A la nit**... i no pas **Per la matinada*, **Pel matí*, **Pel migdia*, **Per la tarda*, **Pel vespre*, **Per la nit*...

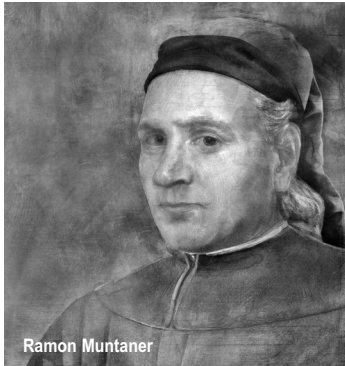
I molts adults potser tampoc!, quina llàstima!

La història ens mira i ens parla (2a. part)

Joan Muray

• **RAMON MUNTANER. 1265-1336**

Militar, administrador, polític i cronista català. Autor d'una de les Quatre Grans Cròniques catalanes. A la seva crònica s'hi relaten els fets del Casal de Barcelona entre els anys 1208, any del naixement de Jaume I, i el 1328, any de la coronació d'Alfons III, el Benigne. És la crònica de l'època daurada de la nostra història, tot i que, pel que sembla, no

Ramon Muntaner

tot és fidedigne, ja que, quan no li plaïa prou, feia que fos com una novel·la força interessant. També participà en batalles, com la de Gal·lípoli, ara ciutat turca, que aleshores era catalana, a la qual, per la mort de Roger de Llúria, ell prengué el comandament de les tropes i en sortí victoriós.

• **JOAN II, JOANA, CARLES I FERRAN**
• **JOAN II, EL SENSE FE. 1398-1479.**

Rei d'Aragó, de València, de Mallorca, de Sicília i de Navarra, Duc de Mont-

blanc i de Gandia, Comte de Barcelona i de Ribagorça. Artífex de la guerra civil catalana (1462-1472) en què es va enfrontar a l'exèrcit de la Generalitat de Catalunya, que no s'havia volgut sotmetre a la seva voluntat, mentre que aconseguia la fidelitat d'Aragó, València i Sicília. Aconseguí entrar a Barcelona i sotmetre els vençuts, tot i que, per interessos, fou magnànim amb ells. També fou l'artífex de la cessió el 1473 dels comtats del Rosselló i de la Cerdanya a França, territoris que no foren recuperats fins al 1493.

• **JOANA HENRÍQUEZ I FERNÁNDEZ DE CÓRDOBA. 1425-1468.** Filla de l'almirall de Castella Fadrique Henríquez, fou reina consort de la corona catalanoaragonesa i de la de Navarra, a més d'una gran intrigant.

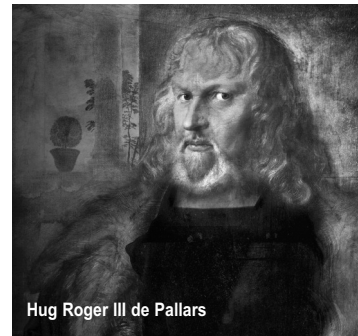
• **CARLES D'ARAGÓ I D'ÉVREUX. 1421-1461** (conegut com a Carles de Viana). Príncep d'Aragó, Infant de Navarra i Príncep de Viana, Duc de Gandia i de Girona, Rei titular de Navarra. Príncep culte i refinat, adorat per catalans i navarresos i odiat pel seu pare Joan II i la seva madrastra Joana Henríquez. A la guerra civil navarresa s'enfrontaren els partidaris d'ell i els del seu pare; aquest s'apoderà de la corona de Navarra, que li corresponia a ell. Al final, vençut i errant, fou fet presoner i morí a Barcelona (segons uns) o al castell de Montuïri, Mallorca (segons uns altres), i segons sembla enverinat per ordre de la madrastra.

• **FERRAN D'ARAGÓ. 1452-1516.**

En aquesta imatge el veiem de nen. L'explicació la trobàvem al seu quadre, on és representava de jove.

• **HUG ROGER III DE PALLARS. 1430-1508**

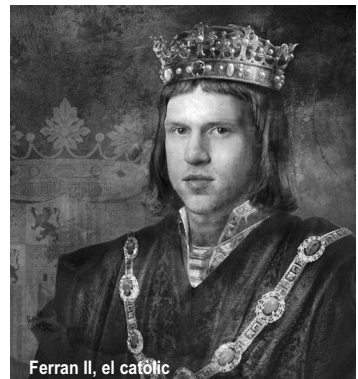
Hug Roger de Pallars-Mataplana i Cardona. Capità General del Principat de Catalunya. Darrer Comte de Pallars i Senyor de la Baronia de Ponts. Aquest noble català, el darrer del seu llinatge, fou enemic declarat dels comtes-reis de la dinastia castellana dels Trastàmara, Joan II i el seu fill Ferran II, especialment pel seu somni de crear un estat pirinenc a part de la corona catalanoaragonesa. Va perdre la guerra i fou capturat a Nàpols d'on era governador del seu Castell Nou; traslladat a Barcelona, va ser condemnat a presó perpètua i fou internat al tristament famós castell-presó de Xàtiva on morí el 1508.

Hug Roger III de Pallars

• **FERRAN II, EL CATÒLIC. 1452-1516**

Rei d'Aragó, de València, de Mallorca, de Sicília i de Navarra, Rei consort de Castella. Rei, com el seu pare, oncle i avi, de la dinastia castellana dels Trastàmara, fou un rei controvertit, tot i que es pot considerar que fou el darrer

Ferran II, el catòlic

rei català, ja que fou criat a Catalunya, amb preceptors catalans i que només considerava com a seva la corona catalanoaragonesa. Es va casar amb la seva cosina Isabel de Castella, però, tot i que n'hi ha que consideren dita unió com la unió que formaria l'estat espanyol, aquest fet no passaria, ja que els reis que el succeïren, tant de la casa d'Àustria com de la de Borbó, seguiren titulant-se amb tots els títols reials, tant catalans com castellans. No fou fins ben entrat el segle XIX que es titularen Reis d'Espanya.

• **PAU CLARIS I CASADEMUNT. 1586-1641**

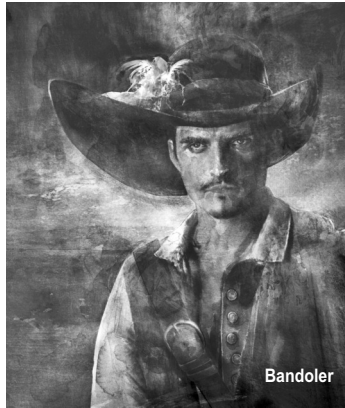
Polític i eclesiàstic. El 1638 fou elegit President de la Generalitat per al trienni 1638-1641. Durant el seu mandat va esclatar la guerra dita dels Segadors. El 16 de gener de 1641 es proclamà la República Catalana sota la protecció de França. L'exèrcit franco-català derrotà totalment les tropes castellanes el 26 de gener de 1641. Un mes després, el 27 de febrer, va morir sobtadament. Ara s'ha pogut comprovar que possiblement fou enverinat amb aigua tofana (una barreja d'arsènic i herbes) pels enemics de sempre. La seva tomba, posteriorment, fou profanada i se n'ha perdut el rastre.

Pau Claris

• **UN BANDOLER. SEGLES XVI I XVII**

El bandolerisme fou l'assot més important de la monarquia hispànica durant aquells segles. Tot i que hi hagué bandolers, també és cert que molts, en realitat, foren guerrillers que lluitaven contra les injustícies de la monarquia i de les autoritats, que, com sempre, intentaven sot-

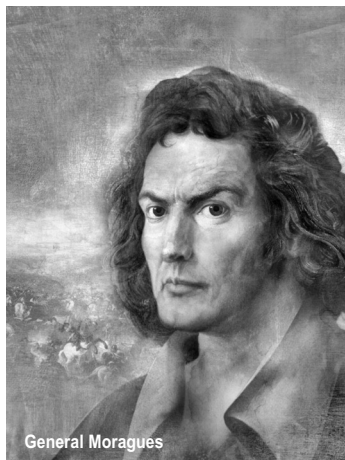

Bandoler

metre Catalunya. Tot i que n'hi va haver molts, els més populars i "romàntics" foren Perot Rocaguinarda, Joan Sala "Serrallonga", el capellà Antoni Roca, etc.; la majoria van tenir una fi tràgica.

• **EL GENERAL MORAGUES. 1669-1715**

Josep Moragues i Mas, General de l'exèrcit de Catalunya. Fou un dels principals protagonistes de la guerra de Successió, a la qual s'enfrontaren els partidaris de l'Arxiduc Carles d'Habsburg i els de Felip de Borbó. La corona catalanoaragonesa va triar el bàndol austriacista, més d'acord amb el seu tarannà federalista, mentre la corona castellana va triar el bàndol borbònic, absolutista. Un cop finida la guerra i signats els tractats d'Utrecht i Rastad, va intentar fugir a Mallorca, que no cauria fins al juliol de 1715. Fou capturat en l'intent, jutjat i

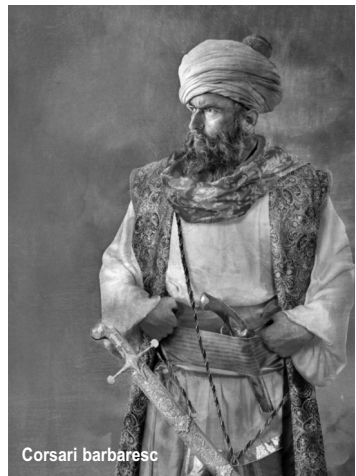

General Moragues

executat el 27 de març de 1715; el seu cap, penjat en una gàbia al Portal de Mar de Barcelona durant dotze anys, hi restà com a escarni.

• **UN CORSARI BARBARESC. S. XVIII**

Durant l'època medieval les costes catalanes sofriren atacs barbarescs, de pirates i corsaris del nord d'Àfrica, que arribaren fins al segle XVIII; en tenim documentats els darrers: del 1733 al 1757. Al Maresme hi hagué combats navals entre patrons catalans i galiotes algerines. El 1752 capturaren 7 habitants de Cotlliure, i el 1754 una tartana amb mariners; el 1756 a Cervera de la Marenda; el 1757 una tartana de Sant Feliu de Guíxols; i finalment, el 1760, de Mataró, 15 dels seus habitants foren capturats i venuts com a esclaus.

Corsari barbarsc

D'aquests darrers onze retrats, sis personatges toparen amb Castella, França o amb l'Església, són aquests:

5. **Joan II, el Sense Fe.** Tercer rei de la dinastia castellana dels Trastàmara, introduïda a Catalunya amb l'ajut de l'Església. Sembla que ell i els seus germans causaren la mort a Jaume d'Urgell, legítim hereu de la corona catalanoaragonesa.

6. **Hug Roger de Pallars.** Mort, com Jaume d'Urgell, al castell de Xàtiva, per ordre de Joan II, el Sense Fe.

7. **Pau Claris.** Enverinat el 1641 per ordre (sembla ser) del «valido» del rei Felipe IV. Setanta-tres anys més tard, el 1714, la seva tomba i les cendres foren escampades per les tropes de Felipe V.

8. **Bandolers i guerrillers** dels segles XVI i XVII. A causa del mal govern dels virreis i, és clar, també d'injustícies i penúries.

9. **Corsaris barbarescs.** Que assolaren les nostres costes, sense que els governants hi possessin fre.

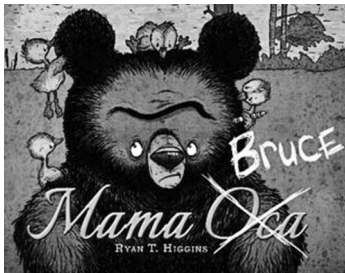
10. **General Moragues.** Perdedor de la Guerra de Successió i objecte de les iredes de Felipe V. Jutjat i executat i, per a més inri, el seu cap penjat en una gàbia durant dotze anys.

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Un àlbum deliciós

L'il·lustrador i escriptor estatunidenc Ryan T. Higgins (Kittery, 1983) s'ha fet famós en el món anglosaxó per un personatge ben especial, l'os Bruce, que de l'àlbum il·lustrat ha passat a les pantalles i que finalment podem començar a llegir en català gràcies a l'editorial Barcanova i a la traducció de la gelidenc Muntsa Fernández. El primer volum dedicat al personatge és un àlbum de gran format (23'5 x 31 cm.), tapa dura, il·lustracions variades (pàgines dobles i simples, detalls emmarcats, bafarades i onomatopeïes, contrastos cridaners...) i a tot color, i textos breus i amb lletra grossa, molt assequibles a primers lectors. El personatge principal, en Bruce, és un os solitari i rondinaire a qui agraden amb bogeria els ous, que no té cap mania de prendre a qualsevol animal del bosc que en pongui. Un bon dia, però, quatre ous d'oca li canvien la vida, ja que, en comptes de quatre rovells

frescos i deliciosos, li'n surten quatre oquetes que el prenen per la seva mare, per molt que ell sigui un os i mascle, li van al darrere cridant-li "Mama?" i més "Mama?", i no el desemparen faci el que faci. Ho provarà tot per desempallegar-se'n, però no se'n sortirà i acabarà per "adaptar-se a la nova situació de la millor manera possible." El personatge, doncs, acaba fent un gir radical que li canvia la vida i que, sense cap mena de dubte, el fa més feliç, com deixa ben clar el contrast entre les pri-

meres imatges d'en Bruce i les darres. No cal dir que tots els personatges hi apareixen personificats, seguint la tradició de les faules i de tants i tants contes infantils: vestits, actituds, accions..., tot els humanitza i els apropa al lector, sigui infant o adult. Un lector que de ben segur en sabrà treure l'ensenyament que tota faula amaga: la solitud no sol ser una bona companyia (si em permeteu l'antífesi). Si hi afegim que Higgins omple text i dibuixos de tocs d'humor d'allò més encertats (les classes de vol per a les quatre oques en són un dels millors exemples, que, n'estic segur, als grans ens faran somriure i als petits, riure de gust i potser esclatar en rialles i tot) i que l'edició i la traducció són molt acurades, podreu entendre per què avui us he volgut recomanar aquest àlbum premiat internacionalment i que, esperem-ho, tindrà continuïtat en català, com ja la té en anglès.

Títol: Mama Bruce

Autor i il·lustrador: Ryan T. Higgins

Traductora: Muntsa Fernández

Editorial: Barcanova

Lloc i any d'edició: Barcelona, 2019

Nombre de pàg.: 44 (sense numerar)

365 Consells per a créixer

Ressenya del llibre del Dr. Oriol Lugo Real

Ets dels qui cada any es fan nous propòsits?

No aconsegueixes les metes que t'has marcat?

Estàs estancat o estancada i tens ganes de créixer?

Tu pots canviar la teva vida en 365 dies. Tens l'oportunitat de transformar diferents aspectes sobre tu mateix, sobre tu mateixa i sobre el teu entorn.

En aquesta obra trobaràs les millors orientacions per poder convertir aquest any en el millor any de la teva vida. Cada consell està fonamentat en el Coaching, la Psicologia Humanista, la Psicologia Positiva, la Psicologia Coaching i la Neurociència. Aplicant els diferents consells i reptes, en poc temps et sentiràs més segur o segura, motivat o motivada, feliç, tranquil o tranquil·la i amb una visió més clara sobre

el teu futur.

365 consells perquè cada dia, sense gairebé adonar-te'n, puguis créixer més del que mai vas imaginar!

- Aprèn a marcar-te objectius i a complir-los.

- Connecta amb les teves forteses i recursos interns.

- Gestiona les teves emocions i deixa anar allò que sigui dolorós.

- Detecta i posa límits a les persones tòxiques.

- Allibera't dels problemes i d'allò que et genera ansietat.

- Amplia el teu cercle d'amistats i millora les teves relacions personals.

- Rebutja els mals hàbits i incorpora hàbits positius.

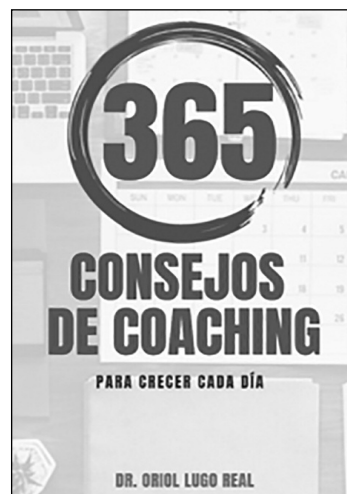
- Sigues més feliç amb la teva vida i amb el teu entorn.

Vols esperar a l'any vinent per fer tots els canvis que sempre has desitjat?

I si aquest fos el millor any de la teva vida?

Si estàs llegint això, no és per casualitat, és perquè vols un canvi real en la teva vida. Les persones subestimen el que poden aconseguir en un any, però aquí tens l'eina definitiva: 365 consells, un per a cada dia, per poder aconseguir la teva gran transformació.

Avui, primer dia de la teva nova vida! Acceptes el repte?

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

No esperaves aquesta hora bella

La vida és això, així: sorprendre't i tornar-te a sorprendre't. No només a platea, a la cuina de casa amb la teva gent i entre fogons, sinó també al carrer. No, no l'esperaves, aquesta hora bella. Que fa que els colors siguin vius i tinguin totes les lletres del món. L'hora bella de la tardor tota guarnida de flaire de muntanya verda i sagrada.

De manera que sí. Amb força i ganes correm cap al teatre. Temporada 2019/2020. Del 2 al 20 d'octubre **Miriam Iscla** interpreta el monòleg previ a la ceguesa *Abans que es faci fosc* de **Hattie Naylor** al **Teatre Lliure** de Montjuïc.

El dia 10 comença un Josep Maria de **Sagarra** al Nacional (TNC): *La rambla de les floristes* (1 h 50 min), amb direcció de **Jordi Prat i Coll**.

El 18 d'octubre ens escapem a la Sala **Dau al Sec** (c/ Salvà, 86; metro: Paral·lel) perquè ens hi ofereixen un assaig obert d'*El mercader de Venècia*, a les 19 hores. Reserveu-ne entrada, en tot cas.

Fins al 20 d'octubre la **Villarroel** (entre Consell de Cent i Diputació) acull la irreverent (amb flaire de marihuana i disbauxa) *Vaselina* de **Gabriele di Luca**, amb direcció de Sergi Belbel i, entre d'altres, els actors Joan Negrí i Lluïsa Castell.

El 25 d'octubre puja a escena (fins al 15 de desembre), al Teatre Goya, l'obra *La dona del 600* del prolífic i solvent

Pere Riera (Canet de Mar, 1974; *Lluny de Nuuk, Infàmia*), amb **Mercè Sampietro**, **Àngels Gonyalons**, **Jordi Banacolocha**, **Rosa Vila** i **Pep Planas**.

El 27 d'octubre (fins al 3 de novembre) torna un espectacle deliciós, per a tota la família, en especialíssim per als menors de 5 anys: *Pintamúsica* (35'), al **Teatre Goya**, amb la participació de tres músics, actors i cantants, per viure un viatge al món del color, l'art, la creativitat, la participació i l'estimulació sensorial.

Anirem assaborint tota aquesta temporada escènica que ens espera. Uns versos de Zoraida Burgos (Tortosa, 1933) seran la nostra introducció a l'entrada de la sala teatral: «Et besaré i et llevaré amb els llavis / tota la pols del temps i els desenganys». Entreu, si us plau, i ocupeu seient. Teló amunt. Vermell de vida.

Cellar de Diables
del Masnou

Botifarra a la Hispanitat

Divendres 11 d'octubre a les 20
a la Pl. dels Cavallets

Vine-hi i fes una bona botifarra per 5€.
Música, Parlaments, Tabalers i Bastoners

Castanyot

Música, castanyes i vi bo

Divendres 31 d'octubre
Cercavila 19.30 Pl. d'Ocata
A les 20, Altell de les Bruixes

Hi col·laboren:

Can Rac, Can Colomer, Celler del Mar, JBM Projects
Serveis integrals Xavier Fuster, Obres i reformes Pere Alabau.

50 moments imprescindibles de la història de Catalunya

De Jaume Clotet

Editorial Columna. Barcelona 2014

Resumit del llibre per *Lluís Valls*

Deia Marc Tul·li Ciceró (106ac) "Qui oblida la història està condemnat a repetir-la". Intentarem explicar la nostra a través de l'extracte del llibre de Jaume Clotet. Capítols anteriors (inici): **Abril17** (1)Els ibers, (2)Arriben els grecs. **Maig17** (3)La romanització, (4)Indíbil i Mandoni. **Juny17** (5)Terra de Gots, (6)La invasió musulmana. **Juliol-agost17** (7)El Pare de la pàtria, (8) La primera independència. **Setembre17** (9)Pau i treva, (10)Els primers textos en català. **Octubre17** (11)La unió dinàstica entre Catalunya i Aragó, (12)La conquesta de Tortosa i Lleida. **Novembre17** (no editat). **Desembre17** (13)La batalla del Muret. (14)La conquesta de Mallorca. **Gener18** (15)La conquesta de València. (16)El testament de Jaume I. **Febrer18** (17)Les Corts Catalanes. **Març18** (18)Les vespres sicilianes. (19)Els almogavers a Grècia. **Abril18** (20)La pesta negra. (21)Els jueus a Catalunya. **Maig18** (22)El compromís de Casp. (23)La guerra civil catalana. **Juny18** (24)La immigració occitana a Catalunya. (25)L'expulsió dels moriscs. **Juliol-agost18** (26)Nyerros i Cadells. (27)La Guerra dels Segadors. **Setembre18** (28)La guerra de successió. (29)Els Decrets de Nova Planta. **Octubre18** (30)indians: fer les amèriques. (31)El primer diari de Catalunya. **Novembre18** (32)La guerra del francès. (33)El primer ferrocarril. **Desembre18** (34)Les guerres carlines. (35)La revolució industrial catalana. **Gener19** (36)La Renaixença (37)L'enderrocament de les muralles de Barcelona. **Febrer19** (38)El canal d'Urgell (39)La Primera República Espanyola. **Març19** (40)La Fil·loxa (41)El Memorial de Greuges. **Abril19** (42)La Bomba del Liceu (43)El Tancament de caixes. **Maig19** (44)La Solidaritat Catalana (45)La Setmana Tràgica. **Juny19** (46)La Mancomunitat de Catalunya (47)La Generalitat Republicana. **Juliol-agost19** (48)Els fets del 6 d'octubre de 1934. **Setembre19** (49)La Guerra Civil Espanyola. **Octubre19** (50)Transició i autonomia. **Final**

Transició i autonomia (50 i últim)

La victòria franquista sobre la República va establir a Espanya un nou règim totalitari que es va perllongar durant quatre dècades. En els primers anys d'aquest règim dictatorial i aprofitant la guerra mundial que es lliurava a gran part del planeta, la repressió contra els opositors a la dictadura va ser molt dura amb centenars d'afusellaments, sentències de presó i depuració de càrrecs a les administracions públiques. El símbol màxim d'aquesta repressió a Catalunya fou l'afusellament immediat i pràcticament sense judici de Lluís Companys l'octubre de 1940 a càrrec dels militars. La victòria aliada en el conflicte mundial, malgrat les expectatives dels demòcrates espanyols, no va suposar cap amenaça al règim del general Francisco Franco. La neutralitat exhibida durant el conflicte europeu va salvar-lo i fins i tot va obtenir reconeixement de grans institucions mundials. Aquest fet, tot i que sempre hi hagué una oposició organitzada anti-franquista, va ser determinant perquè el franquisme no es veiés amenaçat.

Tot i així, a partir de final dels seixanta i en paral·lel a l'envelliment biològic del dictador, diversos factors van començar a desestabilitzar el sistema. En un principi l'emergent nova classe mitjana i el moviment obrer, al qual tant havien mantingut oprimat, va començar a sortir al carrer. La violència política es va

intensificar, ja fos a càrrec d'ETA, de l'extrema esquerra o dels paramilitars d'extrema dreta. L'observació internacional va incrementar la pressió sobre Madrid per buscar una sortida política a la dictadura i establir una sortida democràtica. En un primer moment el règim va respondre amb agressivitat i va incrementar la repressió. En veure amenaçada la seva hegemonia es van produir nombroses detencions i judicis sumaríssims i fins i tot es van dictar sentències capitals poc abans de la mort del dictador.

El substitut del tirà, nomenat pel mateix Franco, era el Borbó Joan Carles, que va ser entronitzat rei dos dies després de la seva mort. De seguida el jove Rei va impulsar una sèrie de pactes entre el

règim absolutista i l'oposició encaminats a restablir la democràcia d'una manera pacífica.

Socialistes i comunistes encapçalaven l'oposició al franquisme a Espanya. A Catalunya i el País Basc l'oposició democràtica tenia un fort component nacionalista. A casa nostra la majoria de partits van fer pinya al voltant de l'Assemblea de Catalunya, plataforma unitària que reclamava autonomia i llibertat per als presos polítics.

Des del 1976 el President del Govern era Adolfo Suárez, que havia estat secretari general del Movimiento Nacional, el qual va impulsar la Llei de Reforma Política, que va ser aprovada mitjançant un referèndum aquell mateix any. Aquesta llei garantia la transició i allunyava la possibilitat d'un canvi rupturista. La victòria electoral del partit del President (UCD), primeres eleccions des de 1936, van consolidar aquest model pactat. Les Corts que en van sorgir van redactar una nova Constitució per ser aprovada més tard. Prèviament, però, Suárez havia pres una de les decisions polítiques més rellevants de la Transició: la derogació de la llei franquista del 1938, la qual havia suprimit totes les institucions catalanes, de manera que es restablí la Generalitat. En conseqüència amb el restabliment de la institució catalana abans de la Constitució del 1978 el règim reconeixia

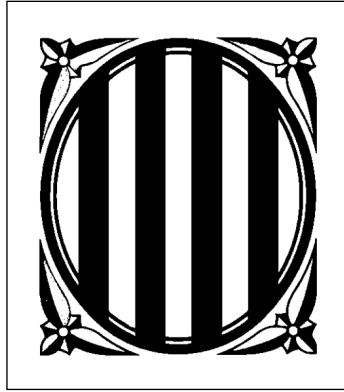
Després de la repressió continuava la lluita

la legitimitat històrica dels catalans.

Malgrat l'èxit de la Transició, Suárez va perdre el control per la pressió que rebia, tant dels sectors més reaccionaris, que van fer un intent de cop d'estat el 1981, com del PSOE. A les eleccions del 1982 el Partit Socialista Obrer Espanyol va guanyar les eleccions i amb la victòria del seu líder Felipe González es va donar per acabat el període de la Transició. Començava així l'espai d'estabilitat política més gran de la història d'Espanya amb la integració de l'Estat a les institucions europees i a l'OTAN.

Pel que fa a Catalunya la nova Constitució dotava la Generalitat de competències que podien ser determinades per un Parlament autonòmic. Però, malgrat el fet evident que el Principat recuperava les seves institucions i un grau d'autogovern, el procés autonòmic que

Tornava la Generalitat...

dava frustrat per diversos factors. Per un costat la vocació federalitzadora de l'Estat es va esvaïr de seguida i el conflicte de competències es va convertir en una pugna constant entre Espanya i Catalunya. Per l'altre costat l'extensió

de l'autonomia a altres territoris de l'Estat (*café para todos*) que no tenien cap dret cultural ni identitari va igualar el tracte diferencial identitari de catalans i bascos.

En aquest sentit la generalització en un mapa amb disset regions autonòmiques i les negociacions amb els grans partits estatals van confondre les especificacions de les nacions històriques i convertiren qualsevol aprofundiment autonòmic de Catalunya en un carreró sense sortida.

El 2003 totes les forces polítiques del Parlament signaven un nou i més ampli Estatut, que va quedar, però, molt mal·lès i retallat per Espanya, cosa que va abocar el Govern català, amb el suport d'una important part de la societat civil catalana, a impulsar la via sobiranista. ... **Continuarà.**

LLEDONERS 9 DE SETEMBRE19

Glòria, ANC el Masnou

El Pla de Lledoners aplega, un dia més, un grapat de persones disposades a desitjar bona nit als nostres representants injustament tancats en presó preventiva des de fa gairebé dos anys. Quatre estelades clavades a les branques més altes dels pins i uns quants llaços grocs recorden els presoners que són a Catalunya, la seva terra, i assenyalen l'Àgora groga dels qui els volem acompanyar. Falta poc per la posta de sol. Els cotxes van arribant i avui, a més, dos autocars amb tota la gent del Masnou, Alella i Teia que acompanyem els representants de la banda de Gaiters Saor-Alba Pipes & Drums, que han vingut a passar uns dies amb nosaltres per donar-nos suport a la Diada d'enguany. Són nou, quatre timbalers i cinc gaiters i gaiters als quals s'afegeix el gaiter del Masnou, Francesc Punsola. Del pati de la presó ens arriben els crits d'uns quants jugant a pilota. Ens acostem a la vora del turó. Sabem que no veurem res, però sembla que, si som més a prop, els fem més companyia. És impactant la imatge dels murs i les reixes a les finestres.

Mil pensaments ens passen pel cap. Com deu ser estar sempre allunyat de la gent que estimes, de les abraçades, de

les mans, els petons, les paraules a cau d'orella, dels gests i la quotidianitat? Davant una situació tan trista, la impotència és gran, però el tarannà del poble català no és de rendir-se. Avui els nostres amics escocesos amenitzen el capvespre amb la seva música i tots volem acompanyar en Joan Bona Nit mentre els desitja un bon descans. A partir de dos quarts de nou, enmig del silenci i amb un clima de gran respecte, en Joan crida *Bona Nit* a tots i cada un d'aquests homes bons injustament empresonats. Crida *Bona nit* i a continuació el nom: Oriol, Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Joaquim, Raül,

Rull, Turull i també Carme i Dolors, i Diamante. Després de cada nom, silenci, i als pocs segons la seva resposta: *Bona Nit* o *Visca Catalunya* criden, i a tots se'ns posa la pell de gallina. Després, el cant d'*Els Segadors*; i a continuació, visiblement emocionats, els gaiters han tornat a tocar sense parar, demostrant de la millor manera que saben la solidaritat amb els presos i amb el nostre poble.

La lectura de la cançó *Serem allò que vulguem ser* d'Obrint pas, en anglès i en català, dona pas a la música dels grallers que assenyalen la fi de la reunió. Bona nit, amics.

VIKINGS, L'ORIGEN REMOT DE LA LLENGUA CATALANA?

Josep Condeminas

Bé, confesso que el títol és agosarat, ja que els vikings eren de cultura germànica i, com tothom sap, el català és d'origen llatí, una llengua del grup neollatí, nascuda entre els segles VIII i X, en els territoris de l'Imperi Carolingi que formaven els comtats de la Marca Hispànica, però sí que podria haver-hi una certa, diguem-ne..., conseqüència en l'origen del català.

Com és sabut, els vikings van ser un poble molt bel·licós, que van fer del saqueig i el pillatge el seu *modus vivendi*, encara que, com a poble, també tenien la seva cultura. Sembla ser que els qui procedien de la península de Jutlàndia, l'actual Dinamarca, devien ser els qui van tenir una relació més directa amb la història de Catalunya. A l'any 858, seixanta-dos *Drakkars* vikings, comandats pels cabdills Järnsido i Hastein, van saquejar Santiago, Algesires i Nador. També van arrasar la comarca d'Oriola, així com les illes de Mallorca i Menorca. De tornada, van passar l'hivern a Montpeller. Empúries també va ser atacada i reduïda a cendres, així com tots els pobles que van trobar entre Empúries i Arles. També van atacar Elna, en aquella època Helena, en honor de la mare de l'emperador Constantí, que aleshores era la ciutat més important del Rosselló. Aquesta autèntica escabextina va tenir conse-

qüències molt negatives per als territoris carolingis i la Cort va haver de prendre mesures de colonització per atreure nous pobladors, en aquest cas, procedents de la Cerdanya i de les Corberes, al Llenguadoc. Curiosament, aquesta simbiosi colonitzadora va produir un dialecte local que, segons alguns afirmen, va ser la gènesi del català medieval.

No sé fins a quin punt això pot ser veritat, però hem de reconèixer que té molts punts de versemblança. Jo no soc pas el més indicat per explicar l'evolució de la llengua catalana, que va passar per moltes vicissituds fins a consolidar-se, però sí recordaré que en el segle IX en els documents quotidians ja apareixien clarament paraules i construccions catalanes, i a final del segle XI es troben documents feudals escrits íntegrament en català. Ramon Llull (1232-1315), creador de la prosa literària en català, va ser el primer escriptor europeu que va utilitzar una llengua romànica popular per tractar temes fins a llavors reservats al llatí.

La història, però, ens demostra que l'herència vikinga ens va influir més del que ens sembla. A França, les lluites entre francs i vikings havien arribat a una situació d'empat, i el rei Carles el Simple va fer efectiu allò de *si no pots amb el teu enemic, uneix-te a ell*, amb la qual cosa a la tardor de l'any 911 es va reunir amb el cabdill Rollon i van legalitzar un estatus pel qual el rei franc li concedia uns territoris que governaria amb total independència, sempre i quan reconegués el rei Carles com a senyor feudal. Aquest pacte va significar la fundació del Ducat de Normandia, que va resultar molt profitós per als francs, ja que va comportar una pau molt duradora, temps en què els colonitzadors van assumir la força espiritual d'assimilació de la seva nova pàtria. En aquell moment, els vikings i els seus descendents serien anomenats com a *NORMANDS* i van intervenir notablement en l'esdevenir de Catalunya.

Fonts consultades: els llibres, Història de Catalunya, La saga dels vikings i Internet.

Envia paraules de suport al nostre Govern empresonat

**LLIBERTAT
PRESES
I EXILIADES
POLÍTIQUES**

Dolors Bassa
C. Penitenciari Puig de
les Basses- Mòdul dones
Raval Disseminat, 53
17600 Figueres

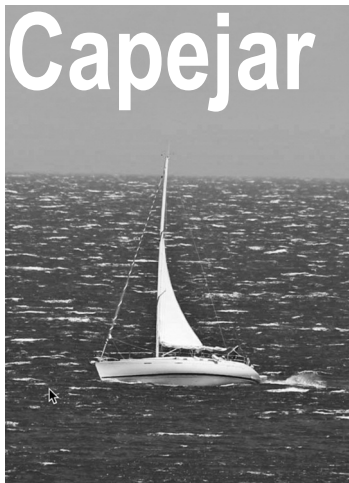
Carme Forcadell
C. Penitenciari Mas d'Enric
Mòdul dones
Travessia Comella Moro, 15
43764 El Catllar

**LLIBERTAT
PRESOS
I EXILIATS
POLÍTIQS**

PRESOS
C. Penitenciari de Lledoners - Mòdul 2
Carretera C-55, Km. 37, 08250 St. Joan de Vilatorrada
Bages

Gairebé tot això és veritat

Carles Maristany

Capejar és posar el velamen adient i en la forma adequada per governar l'embarcació, en ocasió d'un temporal violent i mantenir-la aprofitada contra la mar, i evitar així que encapelli l'onatge, tot creant un petit rabeig a proa, a barlovent.

Cada patró farà segons les disponibilitats a bord temptejant el material de què es disposa. Jo vaig tenir sempre a punt el floc d'un petit balandre, un turmentí i la possibilitat de fer rissos a la major (també portava una àncora de capa, afortunadament mai no vam fer-la servir).

Per aclarir a qui desconeix la maniobra, un cop reduïda la superfície del velamen, es posa el timó a la via, s'aquartera el floc i la botavara es fa ferma a crugia; les galledes a l'abast per si de cas, i a resar toquen... Així aparellat el veler surt avant i avançant

orça. Orçant es posa proa al vent i es detura, perduda l'arrencada recula i abat... De nou es repeteix una i altra vegada, si tot va bé.

Bé, amics, si heu llegit tot el que antecedeix, diria jo que com si estiguéssiu a bord ajudant la maniobra. Gràcies! Sapigheu que estem al nord de Mallorca, a l'ombra de la Serra de Tramuntana i fem rumb a la cala Sa Calobra oberta al Torrent de Pareis. Porto a bord la meua esposa Inge i el nostre fill Carles, en una de les poques ocasions en què ha acceptat d'acompanyar-nos en les vacances d'estiu a bord de la "Inge", veler de 6,50 m d'eslora. Sa Calobra és un lloc paradisiac amb bon temps com avui el tenim. No recordo si alguna embarcació ens acompanyava o estàvem fondejats sols. Cerco notícies al Quadern de Bitàcola; cap apunt, sols les nàutiques. Dins la cala és calma, però fora es veu la mar esvalotada pel fort llebeig.

Jo no he navegat mai a la capa ni en Carles tan sols sap el que és, però m'ajuda en els preparatius. Acabats, llevem el ferro (àncora) i sortim. Penso que el moment és l'adequat per fer la prova, som-hi! Ja capegem i el nostre veler es porta com si anés tot sol. Fa tot el previst. Quina satisfacció!... No tinc cap pressa. Fa tres quarts d'hora que hem sortit i el noi em diu: -Pare, ja fa més d'una hora que naveguem i encara som al mateix lloc. -Tens tota la raó. Esperava de tu

aquest comentari, que fa que la prova hagi sigut un èxit. Gràcies!

Fora la capa! Fem avant! Fem rumb cap a Pollença.

Ja que m'heu suportat fins ara, voldria fer-vos avinent la resta de la tornada a casa ja que va ser la més accidentada i interessant de totes les singladures: Prenem per port de sortida el de Fornells, nord de l'illa de Menorca. Sortida de Fornells a les 16 del dia 5 de juliol 1978. A les 18.30 perdem una pala de l'hèlice (trencadura per electricitat estàtica). Ens veiem obligats a parar el motor. D'ara endavant farem la ruta a la vela, no vull tornar enrere, ja que tenim aigua i menjar més que suficient per fer la tornada.

Vam arribar al Masnou el dia 7 de juliol a les 03.45 del mateix any... (interval 35.45 h).

Afegitó. Entrepunts d'arribada al port arrio veles, engego el motor a ralenti i tot trepidant arribem a la nostra amarra. G.A.D.

ASSESSORIA IGLESIAS

- FISCAL • LABORAL**
- COMPTABLE • ASSEGUANCES**
- GESTIÓ IMMOBILIÀRIA**
- GESTIONS DE TRÀNSIT**

Sant Miquel, 21, A, baixos • 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 • 39 95 • fax. 93 540 40 53

**SALA
AUTOMOCIÓ**

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- ELECTRICITAT
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/ Xile, 1. Tel 93 540 42 04 / 628 90 85 23 • www.salautomocio.com • El Masnou

ANAR “DE MARCA”

Manel Pérez

Soc a la platja, inevitablement molt a prop d'altres ciutadans. No puc evitar d'escoltar una conversa entre dues persones aparentment ben educades i amb un cert nivell cultural, atès el seu lèxic i els raonaments amb què argumenten, tot defensant posicions ben oposades sobre els articles de marca i les seves imitacions.

L'una, una petita empresària, tot i acceptant la il·legalitat de les imitacions, reconeix que compra aquesta mena d'articles basant-se en el seu baix cost. I posa com a exemple les sabatilles esportives del seu fill, que destrossa en gairebé un mes, tant si són bones com si són d'imitació; que aquestes són molt aconseguïdes (semblen ben bé idèntiques) i que el nen no vol dur peces que no siguin de marques prestigioses, segons el rànquing de la moda. Em va sobtar que no fes referència, potser no ho vaig sentir, als venedors del carrer, altrament dits “manters”.

L'altre, un empleat de nivell d'una empresa fabricant de sabates esportives d'una marca de prestigi. Argumenta que no és justa la competència dels fabricants d'imitació, perquè els fabricants de marques originals suporten tots els impostos, les assegurances socials, els controls de qualitat, utilitzen matèries primeres de qualitat, etc. En definitiva, que les imitacions posen en perill el seu i d'altres llocs de treball.

Que si l'economia domèstica no està per fer segons quines despeses, que tothom és lliure de comprar el que vulgui, que la competència s'ha de fer en igualtat de condicions, etc. Tots els arguments que vulguis i més, però vaig trobar a faltar algunes consideracions que, es veu, són de poca importància per a molta, massa, gent: Cap dels dos no va fer esment de la conveniència de comprar qualitat, independentment de la marca de moda, comprovant la composició del producte (fibres, cuirs, components nocius, etc.). Van prescindir de consi-

derar si el fabricant de la marca de moda explota desmesuradament els seus empleats i, pitjor encara, si aquests empleats són nens en edat escolar. Tampoc no van considerar la inconveniència que els nostres fills siguin, cada cop més, esclaus de la moda i de segons quines marques de peces de vestir i calçat, i és aquesta cada cop més una qüestió important a les escoles. Anar de “mercadillo” està més mal vist que ser titllat de “pijo”.

Anem, doncs, amb compte amb el mal que podem fer als nostres fills deixant-los caure en aquest consumisme tan desmesurat, capaç de valorar com a important una marca de moda, d'una moda imposada habitualment per multinacionals, i ignorar si tal o tal fabricant explota els nens del tercer món. Al respecte podem llegir a la premsa notícies i dades estadístiques tan esgarrifoses com aquestes:

Milions de nens treballen arreu del món, maltractats i ínfimament pagats, treballant per a grans empreses. Tot seguit algunes dades sobre l'explotació infantil:

-A l'Àfrica hi ha un 32% de nens que treballen.

-A Amèrica Llatina hi ha un 17 % de nens que treballen.

- Al Brasil, en concret, hi ha un 40 % de nens que treballen i, pel que es veu, amb el vistiplau del seu President, Sr. Bolsonaro.

- A l'Àsia hi ha un 61 % que hi treballen.

I així podríem continuar.

Cada any hi ha més nens explotats,

per exemple, els nens que treballen en roba esportiva:

Les condicions en què es produeix la roba i el material esportiu amb què ens vestim a Occident són penoses: salaris baixos, jornades laborals extenuants, discriminació de la dona i, en molts casos, explotació infantil.

Els productes tèxtils i el material esportiu que consumim a Europa es produeixen fonamentalment a països com el Pakistan, l'Índia, Bangladesh, Indonèsia, el Vietnam, la Xina, les Filipines, Taiwan o Tailàndia. Tot i que les multinacionals com Nike i Adidas no hi estan involucrades directament, sí que són les últimes responsables d'aquesta situació i la toleren obertament.

Reconec que no deu ser fàcil de convèncer un nen o un adolescent dels arguments que passen per sobre del prestigi social de les marques de moda de sabates, vestits, telèfons mòbils, motxilles, carpetes, etc. Però no deu pas ser més difícil que altres qüestions de l'educació, oi? Potser ens sorprendrà veure com ho raonen i entenen. Sempre i quan els adults donem exemple, és clar.

Exposicions

Del 21/9 al 17/10 "Amb uns altres ulls", pintures de Carne Florensa

Del 19/10 al 14/11 " La Calàndria en imatges".
Fotografies històriques.

Classes de ioga

El dimarts de les 19:30 a les 21
Aprendreu tècniques de meditació,
respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de
Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset),
tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral 80€ socis 70€

Inscripcions a Gent del Masnou
Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9
Vocalia Recreativa

Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

CURSETS DE GAITA

Informació
a Gent del Masnou
Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20
gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

L'enigma V.D.R.

Un pagès volia ser ric ràpidament i es va encomanar a tres sants: st. Joan, st. Enric i st. Pere. A cada un d'ells prometé que, si li doblaven els diners que tenia, donaria 24 euros a l'ermita de cadascú. Tots tres sants, l'un darrere l'altre, en dies successius el van escoltar i, en trobar-se el capital doblat, el bon pagès els va donar el que els havia promès. Al tercer dia es va quedar sense cap euro. **Quant tenia abans de fer la prometença?**

Resposta:

En començar en té 12
11 dies (12x2=24), 24 - 24 = 0 €
2n dies (18x2=36), 36 - 24 = 12 €
3r dia (12x2=24), 24 - 24 = 0 €

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

Donar-ne una mica és donar molt.

**Diuenge 20 d'octubre
de 10 a 14, al local social
de Gent del Masnou.**

ET CONVIDEM A FER-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Tu hi sortiràs guanyant i la nostra vila també

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

ELS sandwich DE MAYA'SE

Els trajectes entre llocs o ciutats a visitar pel Yuk At Tan, els fèiem per carretera, amb les oportunes parades *hidràuliques*, ja que sovint eren trajectes llargs i, quan s'esqueien al migdia, fèiem parada de manduca. Alguna fins i tot per estalviar temps, la férem menjant *xuixes* de botiga de gasolinera. Per sort només fou una, ja que sí que omplirem el pap, però sort de l'aigua que també comprarem, ja que si no, no hi havia qui ho tirés avall.

Les que férem en ferm, especialment la primera, ens va sobtar molt, ja que ens presentaren una carta on, a més de menges típiques del lloc, hi havia un bon estoc d'entrepans (o així ens ho pensàvem). Com que el que calia era entretenir-se poc, optàrem per demanar-ne.

Ja d'entrada ens sorprengué la quantitat de coses que hi havia en cadascun d'ells. Jo, com la resta, un matrimoni argentí (el xofer/guia no, ja que era del país), pensàrem en aquells anuncis televisius que, enmig d'un panet partit, hi ha un munt de coses, que sempre sembla que, en agafar-lo, et sortiran tots els ingredients escampats.

Però no, no fou així; l'entrepà, que allà anomenen sandwich, no era com els de *ianquilàndia* o els anglesos, no és tal, ja que es tracta del que aquí en diem un plat combinat. Com deia més amunt, a mi ja m'havia estranyat tot el que hi havia en el que vaig demanar.

I com a curiositat, vegem com va néixer l'entrepà (sandvitx). Fou gràcies a un polític i aristòcrata anglès, tan aficionat a jugar a cartes que deixava fins i tot de menjar per seguir jugant. Els seus criats li prepararen el primer entrepà, que consistia en embotits o carn freda posats entre dues llesques de pa. Així l'home no perdia el temps.

De pa era el que menys hi havia. Hi havia dos ous ferrats, llom, tomàquet, formatge, etc. Quedàrem ben peixats, més que si haguéssim menjat un entrepà dels nostres. Tot regat amb una cervesa del país, «Gallo», molt bona, tot i que el qui la va introduir al país era alemany, i hi va posar el seu cognom traduït al castellà com a marca de la cervesa.

La cuina de l'Antònia

el Cullerot

Crema de bolets i castanyes

Ingredients:

800 gr de bolets, 250 gr de castanyes en pot, 200 gr de crema de llet, 1 pastilla de brou de pollastre, sal i pebre i una mica de mantega, un grapat d'avellanes, 1 cullerada de cacau en pols

Preparació:

Elimineu la terra dels bolets amb l'ajut d'un raspall per a verdures. En una olla desfeu la mantega i hi tireu els bolets. Quan es redueixi l'aigua que van deixant, hi aboquem un litre d'aigua i les castanyes. Hi afegim la pastilla de brou, sal i un polsim de pebre.

Ho coem tapat a foc lent durant uns 20 minuts. Mentre l'olla va fent al foc, aixafem les avellanes i les torrem en una paella. Triturem la barreja de brou, bolets i castanyes fins a aconseguir una textura cremosa. Si la voleu ben fina la podem passar per un colador xinès. Servim la crema calenta, però no excessivament. Si volem, la podem acompanyar d'una cullerada de nata, les avellanes torrades i una mica de cacau en pols. O tan sols amb uns daus de pernil fregits en una paella, o.....imagineu.....!!!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Igalada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Dites i personatges populars (55)

Albert Vidal

Per què diem...

Fer la fi d'en Becaina

Es diu d'algué que acaba malament la vida. Des del segle XVI Europa havia estat terra de bandolers i Catalunya no se'n va lliurar. Famosos són Joan Sala àlies *Serrallonga*, Montserrat Poch, Perot Rocaguinarda, conegut com a *Perot lo Lladre*, Jaume Masferrer *el Toca-sons*, Jaume Banqué *el Parrot*, Josep Pujol *el Boquica*, Jaume Melianta *el Fadri de Sau* i una llarga llista.

Al llarg del segle XVIII, les ciutats patien per una superpoblació que no podien absorbir i, en conseqüència, per la manca de feina per als col·lectius més dèbils. La misèria era palesa arreu i això feu que sorgís un nou estament social que s'anomenà *els murrís*, format per nombrosos grups de vagabunds que recorrien viles i camins tot cercant alguna cosa per sobreviure. Homes, dones i fills que mendicaven, es barallaven per un tros de pa, robaven...

Al començar el segle XIX els murrís no havien desaparegut. Al contrari, els grups de persones famèliques augmentaren ja que la situació havia empitjorat: les tropes napoleòniques envaiaren gairebé tot el territori a partir de 1808, arrasaren els camps de conreu i mataren els animals de pagès. Per altra banda, durant els sis anys que durà l'ocupació nasqueren arreu nombroses guerrilles, els membres de les quals foren acollides per la població com

herois i batejats amb el nom de *trabucaires* ja que el trabuc era l'arma que solien utilitzar. Es consideraren la flor i nata de les forces d'infanteria.

Però més endavant, les guerrilles de trabucaires, encara que creades com a element polític-militar civil, a poc a poc es van anar apropant al bandolerisme per la falta de recursos i, si al principi els seus fets s'havien limitat a la lluita contra l'enemic, arribà un moment que les seves accions anaren dirigides contra qualsevol que s'aventurés a viatjar fora ciutat. Calia sobreviure fos com fos i el nombre de quadrilles cada vegada fou més alt. I, encara que la Guerra del Francès acabà el 1814, els grups de bandolers continuaren castigant els camins i per això se'ls coneixia com a *lladres de camí ral*. Més tard, les guerres carlines, a partir de 1833, acabaren per arruïnar la població i el bandolerisme prengué gran volada. Una de les conseqüències fou la creació, el 1844, d'un cos de xoc que vigilava camps, boscos i camins i que rebé el nom de Guàrdia Civil.

I ara anem al nostre cas: de Martí Plademont *el Becaina*, hi ha qui diu que era de Banyoles i hi ha qui diu que era d'Arenys de Munt, però que es casà amb una pubilla d'Osor, a la Selva, i que per això dedicà la seva activitat delictiva a les comarques gironines, sobretot al Gironès. Es diu que era força dormilega i que, de tant en tant, li calia fer una *becaina* per descansar de tanta feina, d'aquí li venia el mot.

Segons un documentat estudi del filòleg Fèlix Bruguera publicat el 2009 en els *Quaderns de la Selva*, a Osor hi ha la *Bauma d'en Becaina*, una petita cova en la qual podria ser que s'hagués amagat el bandoler quan el perseguia la justícia, i també es troba a la població una casa coneguda com a *can Becaina*.

Mitjan 1828 els bans que oferien una substanciosa recompensa a qui entregués el malfactor s'escamparen per la zona. Sembla que van ser uns carboners que feien vida al bosc els qui el van descobrir en el seu amagatall –potser la cova que du el seu nom– i un dia, mentre en Becaina dormia –és a dir, feia una *becaina*– el van estabornir, el van lligar ben lligat i el van dur davant el jutge.

El judici va ser ràpid i el dia 21 de maig de 1829 fou penjat fora la muralla de Girona, al baluard de Sant Pere. Després fou esquarterat en cinc trossos, com se solia fer a l'època, i cadascun d'ells es deixà en un dels llocs on havia comès les seves pitjors accions. Fou el darrer condemnat a morir a la forca a Girona i, per tant, també el darrer esquarterat a la ciutat.

Per això *tenir la fi d'en Becaina* es refereix a morir de mala manera.

L'ANC del Masnou convoca la ciutadania, cada dimecres a les 7 de la tarda, davant l'Ajuntament fins que sigui alliberat i retornat el Govern legítim de Catalunya. T'hi esperem!

SOLIDARITAT CONTRA LES AGRESSIONS DE L'ESTAT

Associació Catalana dels Drets Civils
Ajuda els familiars de presos polítics i exiliats
ES71 3025 0001 1814 3359 2190

Associació de Foment de la Caixa de Solidaritat
Dona suport econòmic a persones represaliades ajudant en judicis, advocats, multes...
ES31 3025 0001 1814 3361 5996

Per donar suport al govern a l'exili entra a defensaexili.org

Pel justificant i certificat fiscal, cal indicar: el concepte, el nom complet, el NIF i el correu electrònic.

PANELLETS

de les pastisseries del Masnou

david

Venda
Online

pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà Xocolater
d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà Pastisser
d'Espanya 03)

93 555 34 75
Navarra, 100 · El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser

Nova direcció
Alvaro i fills
Des de 1927

miquel
Pastisseria

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

